

**İSTANBUL MİLLETVEKİLİ SN. DR. AZMİ ATEŞ'İN TBMM
BAŞKANLIĞINA VERMİŞ OLDUĞU 04.06.1999 TARİH VE 7/39-234
SAYILI SORU ÖNERGESİNİN CEVAPLARI**

277

Cevap: 1- Hüküm giydiği doğrudur.

Cevap: 2- Hacettepe Hastahanesince verilen istirahat raporunu bilerek kullanmak. Bir yıl, Sekiz ay. İşine son verilme durumu söz konusu değildir. Memnu haklarının iadesi kararını aldığı tarihe kadar 1475 sayılı İş Kanunu'nun 25/B maddesi hükmü uyarınca istihdam edilmiştir.

Cevap: 3- Ceza aldığı yukarıdaki maddelerde belirtilmiş olup, ancak adı geçen memnu haklarının iadesini talep etmiş, Ankara 1. Ağır Ceza Mahkemesince 21.06.1990 tarih ve 1990/15 D. İş sayılı kararla Rüstem AKSOY'un MEMNU HAKLARININ İADESİNE karar verilmiştir. (Ek-1)

Rüstem AKSOY Türk Standardları Enstitüsünde yaklaşık 16 yıllık hizmet süresi içerisinde, Genel Sekreter görevine gelmeden önce; Şeflik, Müdürlük, Daire Başkanlığı, Genel Sekreter Yardımcılığı, Müşavirlik, Genel Sekreter Vekilliği görevlerinde bulunmuştur.

Cevap: 4- Soruşturma açılmasını gerektirir hukuken bir durum söz konusu değildir. Çünkü Rüstem AKSOY Ankara 1. Ağır Ceza Mahkemesinden MEMNU HAKLARININ İADESİNİ almıştır. Bu hususla ilgili olarak, YARGITAY CEZA GENEL KURULU'nun;

**Esas : 1987/9- 415
Karar : 1987/567
İtirazname : 137
Tarih : 23.11.1987 tarihli kararında aynen:**

" TCK.nun 121 ve sonraki maddelerine göre, ister Türk Ceza Kanunundan, isterse özel bir yasadaki kaynaklansın, "Amme hizmetlerinden yasaklanma", "memuriyetten mahrumiyet", "seçme ve seçilme hakkından yoksun kılınma", "yasal kısıtlılık altında bulundurulma", "babalık ve kocalık haklarından mahrumiyet", "sürücü belgesinin geri alınması", "emekli maaşından yoksun kılınma", "meslek ve sanatın tatili", "işyerinin kapatılması", "Hâkim, noter, avukat, memur vs. olamama", "Artırma ve ekstimeye girememe", "İstiklaal madalyası asamama" ve benzerleri gibi, gerek bir mahkumiyetin sonucu ve gerekse ceza şeklinde hükmedilen veya idare mahiyette yasaklamalara konu olan her nevi ehliyetsizliklerin, doktrinde FARUK EREM'in "ceza mahkumiyetinden doğan müebbet ehliyetsizlikleri, istikbal için kaldıran adli bir muameledir", G. STEFANİ- G. LEVASSEUR tarafından "mahkumiyet neticesi kaydedilen, kanuni durumu ferde iade gayesi olan adli bir müessesedir" şeklinde tarif edilen memnu hakların iadesi yoluyla bertaraf edilemesine yasal bir engel bulunmamaktadır.

Genel Af, Yasama Organının bir tasarrufudur. Prensip itibariyle umumi ve geçici olmasına rağmen, memnu hakların iadesi bir yargı tasarrufudur ve şahsidir. Af yoluyla kamu davasına mahkumiyetten önce müdahale edilebilir. Tahkikat sırasında, hatta ceza infaz edildikten sonra da afdan yararlanma mümkündür. Halbuki memnu hakların iadesi talebi, mahkumiyet esasına dayanır. Bazı istisnalar hariç, uygulanabilmesi için asli cezanın tamamen infaz edilmiş olması lâzımdır.

İki müessese, saikte de birbirinden farklıdır. "Af" da teskin gayesi olduğu halde memnu hakların iadesi mahkumun değişmesini (amendement) elde etmeye yönelir, yardım eder. Cezanın çekilmesinden sonraki iyi hareketleri mükafatlandırır, hükümlünün cemiyette eskiden sahip olduğu haklarıyla faaliyetine devam edebilme imkanlarını sağlar.

PIERRE DUZAT VE DONNEDİEN DE VABRES" e de atfen Dr. YILMAZ GÜNAL, Adli Yolla Memnu Hakların iadesi, 1961 8.9- 1987/9-415 1987/567

Türk Ceza Kanununda hukuki sonuçları düzenlenen "Af" merhamet duygusuna sosyal mülhazalara dayanır. Af yetkisi kullanılırken, affın kapsamına giren suçlardan mahkum olanlar, genellikle, buna lâayık olup olmadıkları yönünden ayrıma ve incelemeye tabi tutulmadıkları için affın ıslah olmamış suçluları da kapsamına alması olağandır. Bu nedenlerledir ki, özel kanunlarda, mahkumiyetleri af edilmiş olmasına rağmen ve sınırlı da olsa nitelikleri gözetilerek bazı suçlardan mahkum olan kişilerin kamu hizmetlerinden yasaklılık hallerinin devam etmesi öngörülmüştür.

Meselâ, 7.11.1982 gün ve 2709 sayılı T.C. Anayasasının 76 ncı maddesinde "..... Kamu hizmetlerinden yasaklılar, taksirli suçlar hariç toplam bir yıl veya daha fazla hapis ile ağır hapis cezasına hüküm giymiş olanlar, zimmet, ihtilas, irtikap, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma, dolanlı iflas gibi yüz kızartıcı suçlarla, kaçakçılık, resmi ihale ve alım satımlara fesat karıştırma, Devlet sırlarını açığa vurma, ideolojik ve anarşik eylemlere katılma ve bu gibi eylemleri tahrik ve teşvik suçlarından biriyle hüküm giymiş olanlar, affa uğramış olsalar bile milletvekili seçilemezler" hükmüne yer verilmiştir. 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 8/h maddesi, 2839 sayılı Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Kanununun 36. maddesi, 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun 11. maddesi benzer mahiyette hükümlerdir.

Olayımızda olduğu, Anayasa ve bazı Özel Yasalardaki "affa uğramış olsalar bile" cümlesiyle başlayan suçlar arasında sayıldığı için "süresiz hak mahrumiyeti ve süresiz ehliyetsizler" getiren hükümler, memnu hakların iadesi yolunu kapsayan hükümler değildir. TCK.nun 122. maddesinde, cezanın af ile ortadan kalktığı tarihten itibaren, beş yıl geçtikten sonra memnu hakların iadesi isteminde bulunabileceği belirtilmekle, affın kaldıramadığı memnu hakkın, bu yolla iade edilmesi amaçlanmıştır.

Bir örnek vermek gerekirse, 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun seçilme yeterliği ile ilgili 11. maddesinin (e) fıkrasında yazılı suçtan hüküm giyen bir kimse, hükmün kesinleşmesinden sonra, bu suçları da kapsayan bir af kanunu çıkması halinde, otomatikman seçilme yeterliğini kazanmayacak, "işlemiş olduğu cürümden dolayı nedamet etmekte olduğunu ihsas edecek surette iyi hali görüldüğünü" kanıtlayarak ve TCK. nun 122. maddesinde belirtilen sürelerin geçmesinden sonra, CMUK.nun 416. maddesi gereğince "ikametgahı olan yerin tabi bulunduğu ağır ceza işleri gören mahkemeden", memnu haklarının iadesi yolunda karar alarak seçilme yeterliğini kazanacaktır.

Memnu hakların iade edilen, artık ahlaken düzeldiğini, değiştiğini ve topluma intibak ettiğini isbat etmiştir. Mahkeme kararı bunun bir nevi tesbitidir. Memnu hakların iadesi ile hükümlüye, kullanılması menedilen hakları kullanma yetkisi verilmektedir. Kararın geçmişe etkisi yoktur. İstikbal için neticeler doğuracaktır. Meselâ, memuriyetten çıkarılan kimse, memnu hakların iadesi yoluyla yeniden memur olma ehliyetini, kabiliyetini kazanır; yoksa eski memuriyetini, hatta münhal olsa bile isteyemez

Ceza Genel Kurulunun, 17.11.1986 gün ve 310/523, 1.6.1987 gün ve 201/336 sayılı kararları ile; Yüksek Seçim Kurulunun 7 Temmuz 1985 gün ve 18804 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 25.5.1985 gün ve 313 sayılı kararında da yukarıda açıklanan ilkeler benimsenmiştir....." denilmektedir. (Ek-2)

Bu soru önergesine konu olan hususlar daha önce Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanlığınca da incelenmiş, incelenme neticesinde herhangi bir idari, mali, hukuki ve cezai bir durum söz konusu olmamıştır.

7/39-234 Sayılı

Soru Energesi

EK-1 279

T.C.

A N K A R A

Birinci Ağır Ceza Mahkemesi

Esas No. 1978/303

Karar No.1990/15 D.ış

K A R A R

Başkan : Keskin Kaylan 17974
Üye : Şükrü Güngör 13019
Üye : Ahmet Uğur 17060
Katip : Duran Bulut

Talepte bulunan: RÜSTEM AKSOY, Ali Necati ve Fadimeden 1954 de doğma Şereflikoçhisar İlçesi Hamzalı Köyü nüfusuna kayıt lı,Ankarada Seyranbağları Umut Mah.Mihalıccık Sokak No.5/5 de oturur.

Hükümlü Rüstem Aksoy,21.6.1990 tarihli dilekçesi ile memmu haklarının iadesini talep ettiği görüldü.

Talep hakkında Ankara Cumhuriyet Savcısından görüşü alındıktan sonra evrak incelendi.

G.K.D. Hükümlü Rüstem Aksoy Ankara 1. Ağır Ceza Mah. mesinin 6.12.1979 gün ve 1978/303 Esas,1979/258 karar sayılı ilanı ile C.K.342/1,59. maddeleri gereğince Bir yıl sekiz ay ağır hapse mahkum edildiği,

Ceza 12.9.1984 tarihinde meşruten ve 21.6.1985 tarihinde de bihakkin tahliyeye hak kazanmak suretiyle infaz edildiği Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 15.6.1990 gün ve 1980/1-3514 sayılı yazıları ile bildirilmiş olduğu,

Hükümlünün ibraz edilen belgelerle iyi halli olduğu ve başkaca da suç işlememiş olduğu,

Suçun işleniş tarihi ile cezanın infaz edildiği tarih arasında geçen süre bakımından memmu haklarının iadesi isteminin yasaya uygun olduğu görülmekle,

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 6.7.1987 gün ve 6/20: 336 sayılı ilamlarında talepte bulunan şahsın isteği doğrultusunda memmu haklarının iadesine karar verilmesinin gerekli olduğu kanatin varılmış olmakla,

Hükümlü Rüstem Aksoy'un talebinin kabulü ile MEMMU HAKLARININ İADESİNE, kararın adigeçen'e tebliğine talebe uygun yasa yolları açık olmak üzere oybirliği ile karar verildi.21.6.1990

Başkan 17974

Üye 13019

Üye 17060

Katip

T.C.
YARGITAY
Ceza Genel Kurulu

SAYI

İtirazname

Esas

Karar

~~İtirazname~~

1987/9-415 1987/567 137

YARGITAY KARARI

Kararın

Taraflar

Bozma kararı veren

Yargıtay Dairesi : 9.Ceza Dairesi

Mahkemesi : Afyon Ağır Ceza

Günü : 23.5.1986

Sayısı : Müt.224

Davacı : KH

Sanık : İbrahim Çiçek

Davaya katılan :

1967 yılında işlediği emniyeti suistimal suçundan hakkında kamu davası açılan İbrahim Çiçek, 26.1.1971 tarihinde kesinleşen Şuhut Asliye Ceza Mahkemesinin 26.11.1970 gün ve 19-104 sayılı kararı ile TCK.num 508,522,647 sayılı Yasanın 6.maddelerinin uygulanması suretiyle yirmi gün hapis ve seksandüç lira otuz kuruş ağır para cezasına mahkum olmuş ve cezası artelenmiştir.

Adigeçen hükümlünün, 27.1.1986 tarihli dilekçesiyle "memnu haklarının iadesi" talebinde bulunması üzerine Afyon Ağır Ceza Mahkemesi, 23.5.1986 gün ve 224 Müt. sayı ile: (1803 sayılı Af Kanunu gereğince, sanığın hüküm giydiği suçların tamamı affa girmediğinden, böylece artık memnu haktan söz edilemeyeceğinden, olmayan birşey için de iade kararı verilemeyeceğinden, bu konuda yeniden karar ittihazına yer olmadığına) karar vermiş; bu kararın hükümlü İbrahim Çiçek tarafından 10.7.1986 tarihli dilekçe ile temyiz edilmesi üzerine, dosyayı inceleyen 9.Ceza Dairesi, 9.6.1987 gün ve 1628-3027 ile ve "Genel Affın suçu ve suçluluğu ortadan kaldırdığı" gerekçesiyle Yerel Mahkeme hükümünü ananmıştır.

Bu karara karşı 21.7.1987 gün ve 137 sayı ile itiraz yoluna başvuran C.Başsavcılığınca:

(....1803 sayılı Kanununun 1/B maddesi; fer'i müstemmin cezalarıyla, ceza mahkumiyetlerinin sonuçlarını da kapsamak üzere sanıkların affedilmelerini engellemekte; diğer yandan fiil Kanunun 7/B maddesinde yer almakta, keza Kanunun 20.maddesi bu suçlara ait Adli Sicil varakalarının muhafaza edileceğini, sicilden çıkarılmayacağını hükme bağlamaktadır.

Bu hükümler açıklıkla, suç ve suçluluğun, dolayısıyla mahkumiyetin ortadan kalkmadığını, affın asil ve fer'i cezaları ile ilgili göre mevcut yoksulluklara ilişkin olduğunu göstermektedir. Kaldığı 1803 sayılı Kanununun tam ve hukuki anlamı ile "Genel

TCK.num 121 -182
7/39-234 sayılı
Soru Önergesi
EK-2

281

-2-

21

S
2

1987/9-415 1987/567

Örnek : _____

B

"Af Kanunudur" demekle mümkün değildir.

Ayrıca 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun 11.maddesi ve 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 8/h maddesinde öngörüldüğü gibi "affa uğramış olsalar bile" bu tür mahkumiyetler için yeni ve sürekli yoksunluk halleri getirilmiştir.

TCK.num 121 ve bunu izleyen maddelerinde düzenlenen "memnu hakların iadesi" müessesesi, hükümlüğün öngörülen koşulları taşıması halinde hernevi sürekli yoksunlukları kaldırma ya içeren bir nitelik taşımaktadır. Kanunun 122.maddesi, cezanın affa kalkması halinde de bu talepte bulunulabileceğini açıklıkla belirtmektedir.

"Af ile,"memnu hakların iadesi" ayrı ayrı müesseselerdir.

Aksi halde, affa tabi olmayan ve daha sonra suç işleyen hükümlü memnu hakların iadesinden yararlanacağı halde, affa uğramış hükümlülüğü bulunanlar süresiz olarak bu yoksunluktan kurtulamayacaklardır.

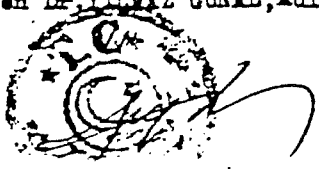
Bu hal, müesseseye kanunun öngörmediği bir istisna getirmek sonucunu vereceğinden, Özel Daire onama kararının kaldırılarak, Yerel Mahkeme hükmünün bozulmasına karar verilmesi talep olunmuştur.

(CEZA GENEL KURULU KARARI)

TCK.num 121 ve sonraki maddelerine göre, ister Türk Ceza Kanunundan, isterse Özel bi yasadan kaynaklansın, "emme hizmetlerinden yasaklanma", "memuriyetten mahrumiyet", "seçme ve seçilme hakkından yoksun kılınma", "yasal kısıtlılık altında bulundurulma", "babalık ve kocalık haklarından mahrumiyet", "sürücü belgesinin geri alınması", "emekli maaşından yoksun kılınma", "meslek ve sanatın tatili", "işyerinin kapatılması", "Hâkim, noter, avukat, memur vs. olamama", "Artırma ve eksiltmeye girilememe", "İstiklal madalyası asamama" ve benzerleri gibi, gerek bir mahkumiyetin sonucu ve gerekse ceza şeklinde hükmedilen veya idari mahiyette yasaklamalara konu olan her nevi ehliyetsizliklerin, doktrinde FARUK KREM'in "ceza mahkumiyetinden doğan müebbet ehliyetsizlikleri, istikbal için kaldıran adli bir muameledir", G.STEPANI-G.LEVASSEUR tarafından "mahkumiyet neticesi kaydedilen, kanuni durumu farde iade gayesi olan adli bir müessesedir" şeklinde tarif edilen memnu hakların iadesi yoluyla bertaraf edilmesine yasal bir engel bulunmamaktadır.

Genel Af, Yasama Organının bir tasarrufudur. Prensipte itibarıyla umumî ve geçici olmakla beraber, memnu hakların iadesi bir yargı tasarrufudur ve şahsîdir. Af yoluyla kamu davasına rağmen, memnu hakların iadesi bir yargı tasarrufudur ve şahsîdir. Af yoluyla kamu davasına mahkumiyetten önce müdahale edilebilir. Tahkikat sırasında, hatta ceza infaz edildikten sonra da affa yararlanma mümkündür. Halbuki memnu hakların iadesi talebi, mahkumiyet esasını dayanır. Bazı istisnalar hariç, uygulanabilmesi için asli cezanın tamamen infaz edilmiş olması lâzımdır.

İki müessese, saikte de birbirinden farklıdır. "Af" da teskin gayesi olduğu halde memnu hakların iadesi mahkumun değişmesini (amendement) elde etmeye yönelir, yardım eder. Cezanın çekilmesinden sonraki iyi hareketleri mükafatlandırır, hükümlüğün cemiyette eskiden hip olduğu haklarıyla faaliyetine devam edebilme imkanlarını sağlar-PIERRE BDUZAT VE DOM-MEDIEU DE VABRES'e de atfen Dr.YILMAZ GÜNAL, Adli Yolla Memnu Hakların iadesi, 1961 S.9-.

1987/9-415 1987/567

Örnek: —

Türk Ceza Kanununda hukuki sonuçları düzenlenen "Af" merhamet duygusuna, sosyal mülahazalara dayanır. Af yetkisi kullanılırken, affın kapsamına giren suçlardan mahkûm olanlar, genellikle, buna layık olup olmadıkları yönünden ayrıma ve incelemeye tabi tutulmadıkları için affın islah olmamış suçluları da kapsamına alması olağandır. Bu nedenlerledir ki, özel kanunlarda, mahkûmiyetleri af edilmiş olmasına rağmen ve sınırlı da olsa nitelikleri gözetilerek bazı suçlardan mahkûm olan kişilerin kamu hizmetlerinden yasaklılık hallerinin devam etmesi düşünülmüştür.

Mesela, 7.11.1982 gün ve 2709 sayılı T.C. Anayasasının 76 nci maddesinde "...Kamu hizmetlerinden yasaklılar, taksirli suçlar hariç toplam bir yıl veya daha fazla hapis ile ağır hapis cezasına hüküm giymiş olanlar; zimmet, ihtilas, irtikap, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma, dolanlı iflas gibi yüz kızartıcı suçlarla, kaçakçılık, resmi ihale ve alım satımlara fesat karıştırmak, Devlet sırlarını açığa vurma, ideolojik ve anarşik eylemlere katılma ve bu gibi eylemleri tahrik ve teşvik suçlarından biriyle hüküm giymiş olanlar, affa uğramış olsalar bile milletvekili seçilemezler" hükmüne yer verilmiştir. 2602 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 8/h maddesi, 2839 sayılı Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Kanununun 36. maddesi, 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun 11. maddesi benzer mahiyette hükümlerdir.

Olayımızda olduğu, Anayasa ve bazı Özel Yasalardaki "affa uğramış olsalar bile" cümlesiyle başlayan suçlar arasında sayıldığı için "süresiz hak mahrumiyeti ve süresiz ehliyet-sizler" getiren hükümler, memmu hakların iadesi yolunu kapsayan hükümler değildir. TCK. num 122. maddesinde, cezanın af ile ortadan kalktığı tarihten itibaren, bey yal geçtikten sonra memmu hakların iadesi isteminde bulunabileceği belirtilmekle, affın kaldırmadığı memmu hakları, bu yolla iade edilmesi amaçlanmıştır.

Bir örnek vermek gerekirse, 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun seçilme yeterliği ile ilgili 11. maddesinin (e) fıkrasında yazılı suçtan hüküm giyen bir kimse, hükmün kesinleşmesinden sonra, bu suçları da kapsayan bir af kanunu çıkması halinde, otomatikman seçilme yeterliğini kazanmayacak; "işlemiş olduğu suçlardan dolayı nedamet etmekte olduğunu ihsas edecek surette iyi hali görüldüğünü" kanıtlayarak ve TCK. num 122. maddesinde belirtilen sürelerin geçmesinden sonra, CMUK. num 416. maddesi gereğince "ikametgahı olan yerin tabii bulunduğu ağır ceza işleri gören mahkemeden", memmu haklarının iadesi yolunda karar alarak seçilme yeterliğini kazanacaktır.

Memmu hakların iade edilen, artık ahlaken düzeldiğini, değiştiğini ve topluma intibak ettiğini isbat etmiştir. Mahkeme kararı bunun bir nevi tesbitidir. Memmu hakların iadesi ile hükümlüye, kullanılması menedilen hakları kullanma yetkisi verilmektedir. Kararın geçmiş etkisi yoktur. İstikbal için neticeler doğuracaktır. Mesela, memuriyetten çıkarılan kimse, memmu hakların iadesi yoluyla yeniden memur olma ehliyetini, kabiliyetini kazanır; yoksa eski memuriyetini, hatta münhal olsa bile isteyemez.

Ceza Genel Kurulunun, 17.11.1986 gün ve 310/523, 1.6.1987 gün ve 201/336 sayılı kararları ile; Yüksek Seçim Kurulunun 7. Temmuz, 1985 gün ve 18804 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 25.5.1985 gün ve 313 sayılı kararında da yukarıda açıklanan ilkeler benimsenmiştir.

283

1987/9-415 1987/567

Örnek: _____

B
"Memnu hakların iadesinin hiçbir ehliyetsizliği gerektirmeyen mahkûmiyetlerden do-
layı da istenip istenemeyeceği" Fransa'da daha 1865 yılında tartışma konusu olmuştur. Colma
Mahkemesinin bu konudaki kararını inceleyen Fransız Yargıtayının 27.4.1965 tarihli kararın-
da "...mahkûmiyetin seçme, seçilme haklarına ve jüri üyesi olmaya mani ehliyetsizlikler yara-
tır durumu olmamakla beraber, bir okulda Öğretmen veya memur olma ehliyetini kaldırması ba-
kiminden ahlâka aykırı suçlar gurubuna giriyor. Bu da daimi bir ehliyetsizlik olduğuna ve
vatandaşlık haklarından tam istifade etmesine mani olduğu halde, hükümlü niçin memnu hakla-
rın iadesinden istifade etmesin? Memnu hakların iadesiyle sadece mahrum kalınan hakların
iadesi değil, cemiyette suç işlenmeden evvelki halin iade edilmesi de bağlanmalı, suçun leke-
si de kaldırılmalıdır" denilmektedir-DR. YILMAZ GÜNAL, adı geçen eser, S.43-.

Açıklanan hususlar görüşünde tutulduğunda: 1803 sayılı Yasadan yararlanan ve TCK.
nın 122.maddesinde açıklanan sùrreleri geçirdikten sonra talepte bulunan iyi halli hükümlü
İBRAHİM ÇİÇEK'in, memnu haklarının iade edildiğinin bir kararla tesbit edilmesinde sorumlu-
luk bulunduğundan, C.Bağsavcılığı itirazının kabulüne karar verilmelidir.

Çoğunluk görüşüne katılmayan Üyeler: (Genel af suçu ve suçluluğu ertadan kaldırıl-
dığı gibi; Anayasamızın 76.maddesi de görüşünde tutulduğunda hükümlü İbrahim Çiçek'in mem-
nu haklarının iadesine yasal olanak bulunmaması nedeniyle C.Bağsavcılığı itirazının reddi-
ne karar verilmesi gerektiğini) ileri sürerek, bu yolda oy kullanmışlardır.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, C.Bağsavcılığının itirazının kabulü ile, 9.Ce-
za Dairesinin 9.6.1987 gün ve 1628-3027 sayılı onama kararının KALDIRILMASINA, Yerel Mahke-
me hükmünün BOZULMASINA, 23.11.1987 gününde ve Üçte ikiyi geçen çoğunlukla karar verildi.

Birinci Başkanvekili	5.C.D.Bşk.	6.C.D.Bşk.	4.C.D.Bşk.
Mehmet Uygun	N.Tankut Red	S.Talı	B.C.Belibaglı
2.C.D.Bşk.	E.Olcay	A.C.Karadeniz	3.C.D.Bşk.V.
A.Kılıçcioğlu			H.Apaydın
M.Aksoy	T.Güven	C.Gençkaya	S.Tüzün Red
H.Xoçulu	M.R.Yardımcı	S.Kanadoğlu Red	S.Yertut
U.Tünük	A.Hamzaogulları	Y.Kocabay	N.Tankut
D.Tavil Red	N.Mutlu	E.Öcal	E.Çetin

Y.Savaş

Karar Aştırıldı
Seydi